

Нови вънния срѣдъ нашата

студентска младежъ.

На скъпата памет на незабравимия Alfred Odin, за 10-годишнината отъ неговата смърть.

Слѣдъ пролѣтните студенчески вълнения прѣзъ миналата 1905 година, въ нашата университетска младежъ повѣ новъ вѣтъ. Поради собственна неиздѣржливост и разнебитеност — нераздѣлни отъ всѣко изкуствено и безпрѣдметно движение —, както и поради петактичност отъ страна на академическите власти, студентите сѫ се видѣли въ началото на първата учебна година слѣдъ вълненията на единъ кръстопожътъ, отъ който нелесно се намира пътя водящъ къмъ трайно успокоение. Както става винаги, когато не назрѣли и дѣлбоко съзнати духовни потрѣбности, а буйнопѣнъ пролѣтенъ кипежъ е ржководѣлъ и укрилявалъ, студентите се задоволиха въ най-главното свое исkanе тѣкмо съ онай фикция, която самия Правилникъ бѣ създалъ, за да освободи академическите власти и отъ грижата да ржководятъ младежъта, и отъ всѣка отговорност за нейните дръзкосмѣли, но често и неразумни залитания въ обществено-политическия животъ на страната. Въ жарътъ на своята борба — поведена неразумно